

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/136/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321202412
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321202412.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci navrhovateľky: J. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. Č.. XX, O., zastúpenej advokátkou X.. G. S.Á. S., V., Q. Č.. X, O., proti odporcovi (manželovi navrhovateľky): U. Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. Č.. XX, O., zastúpeným advokátkou X.. P. Z., P.X. X, O., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 6. mája 2021 č. k. 62C 41/2021-44 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Odporcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 3 (tri) metre s výnimkou súdnych a iných konaní, vo zvyšnej časti návrh zamietol a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal z návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia tak, že odporcovi sa zakazuje vstupovať

- do rodinného domu súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX na Y. T. B. O., ktorý je zapísaný Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres W., katastrálne územie O., obec O., ktorý stojí na pozemku parcely D.-S. XXXX/XXX vo výmere 185 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktorý je zapísaný Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres W., katastrálne územie O., obec O.;

- do samostatne stojacej garáže súpisné číslo XXXX, ktorá je zapísaná Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres W., katastrálne územie O., obec O., ktorá stojí na pozemku parcela D.-S. XXXX/XXX vo výmere 77 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktorý je zapísaný Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres W., katastrálne územie O., obec O.;

- na pozemky parcely D.-S. XXXX/XXX vo výmere 616 m², druh pozemku: ostatná plocha, D.-S. XXXX/XXX vo výmere 185 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a D.-S. XXXX/XXX vo výmere 77 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktoré sú zapísané Okresným úradom Senec, katastrálny odbor na LV č. XXXX, okres W., katastrálne územie O.S., obec O..

Odporcovi sa nariaďuje nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 150 metrov s výnimkou súdnych a iných konaní, a to vždy v prítomnosti tretej osoby. Navrhovateľka si uplatnila voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Tento návrh navrhovateľka odôvodnila ustanovením § 325 ods. 2 písm. e), f), h) CSP a vecne tým, že účastníci sú manželia od roku 2012, majú spolu maloletú dcéru J., ktorá má X Y. a na Okresnom súde Bratislava III prebieha konanie o rozvod a úpravu výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode pod sp. zn. 38P/3/2021. Uviedla, že s odporcom vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve rodinný dom, ktorý navrhovateľka špecifikovala v petite posudzovaného návrhu a v súčasnosti bývajú spoločne s maloletou dcérou v tejto nehnuteľnosti. Podľa tvrdenia navrhovateľky po svadbe nastali zmeny v správaní odporcu, z ktorého sa stal tvrdý, zákerný a veľmi zlý človek, klamár, tyran, manipulátor s prvkami narcistického správania, pasívny agresor tváriaci sa ako obeť a vzápätí extrémne vulgárny a agresívny. Veľmi často sa navrhovateľke aj iným ľuďom vyhráža, zastrašuje ju a takýchto prejavov sa neštití ani pred maloletou dcérou. Navrhovateľka v dôsledku stresových situácií a obáv zo správania odporcu začala vyhľadávať odbornú pomoc najskôr prostredníctvom internetových poradní a následne absolvovala sedenia u psychiatričky V. W., s ktorou sa radila ako tieto situácie riešiť. Zo strachu a obavy o život a zdravie seba a maloletej dcéry bola nútená urobiť už niekoľko oznámení, ktoré pripojila k návrhu.

4. Po právnej stránke súd prvej inštancie posudzoval vec podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. f), g), h), § 326 ods. 1,2, § 329 ods. 2, § 331 ods. 1, § 336 ods. 1-3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Konštatoval, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia, nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keďže pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

6. Uviedol, že vychádzajúc z čl. 16 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy SR upravujúcich základné ľudské práva (právo na nedotknuteľnosť osoby a jej obydlia), ktoré pôsobia voči každému (erga omnes) a prislúchajú každému človeku z titulu jeho ľudskej existencie, je nepochybné, že trvanie nároku navrhovateľky, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, nie je potrebné osvedčovať vecnými dôkazmi vo forme listín, osvedčujúcich alebo preukazujúcich dôvodnosť a trvanie jej nároku na ochranu osoby a obydlia, nakoľko ich ochrana je ústavnoprávne garantovaná vždy a každému z dôvodu neodňateľnosti, nepremiätateľnosti a nezrušiteľnosti týchto základných ľudských práv.

7. Z hľadiska osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, uviedol, že z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov a jej skutkových tvrdení, ktoré korešpondujú s obsahom listinných dôkazov, vyplýva, že dňa 15.02.2021 podala oznámenie na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Senci, podľa ktorého potvrdenia je zrejmé, že situácia s jej manželom sa naďalej vyostreje, keďže jej neustále vulgárne nadáva slovami (suka, fľandra, kurva, špina a najnovšie striga, bosorka a čarodejnica, ktorej sa musí zbaviť), vyhráža sa jej odobratím maloletej dcéry a s tým že vie, čo má proti nej použiť a dňa 12.02.2021 našla v garáži pri rodinnom dome svoju fotku, na ktorej mala vypichnuté oči, ústa a v strede čela zapichnutý šrób, na čo kontaktovala psychologičku, ktorá mala skonštatovať, že ide psychický problém. Odporca mal tiež odcudziť všetky navrhovateľkine hodnotnejšie zlaté šperky a hodinky, ako aj všetky faktúry a doklady od ich domu. Z oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 01.04.2021 vyplýva, že dňa 31.03.2021 došlo k hádke medzi účastníkmi za prítomnosti ich maloletej dcéry, počas ktorého incidentu začal odporca navrhovateľke nadávať a pľuť jej do tváre, následne mu navrhovateľka dala facku, odporca pokračoval v pľutí, dostal druhú facku od navrhovateľky, na čo navrhovateľku odsotil a táto spolu s maloletou dcérou spadla na zem. V uvedenom oznámení podanom na polícii navrhovateľka uviedla, že nikdy predtým a ani pri tomto incidente na ňu neútočil, vždy iba kričí a robí bordel. Napokon v oznámení uviedla, že odporca na garáži a technickej miestnosti svojvoľne vymenil zámok a zamedzuje jej tým prístup do týchto miestností. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie O.S. zistil, že účastníci sú bezpodielovými spoluvlastníkmi

rodinného domu a garáže, ktoré nehnuteľnosti navrhovateľka špecifikovala vo svojom návrhu a z výpisu listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie O. vyplýva, že pozemok, na ktorom stojí rodinný dom a voľne stojaca garáž účastníkov, je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky.

8. Z obsahu navrhovateľkou predložených oznámení považoval za osvedčené, že odporca napáda navrhovateľku verbálne - nadávkami, urážkami a vyhrážkami, prípadne svoj hnev prejavuje pľuvaním na navrhovateľku, avšak doposiaľ na ňu fyzicky nezaútočil, pričom k odsoteniu navrhovateľky došlo po vzájomnej roztržke účastníkov bez toho, že by odporca mal zámer takýmto spôsobom priamo fyzicky jej ublížiť a atakovať ju. Sama navrhovateľka v oznámení zo dňa 01.04.2021, v ktorom opisuje okolnosti, za ktorých došlo k jej odsoteniu, na záver uviedla, že nikdy predtým ani pri tomto incidente na ňu neútočil. So zreteľom na uvedené skutočnosti konštatoval, že správanie odporcu voči navrhovateľke je v rovine verbálnych afektov a útokov na osobu navrhovateľky, čo potvrdzuje aj fakt, že navrhovateľka doposiaľ nepodala voči odporcovi žiadne trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu proti zdraviu a životu (ublíženie na zdraví, pokus o ublíženie na zdraví, týranie blízkej a zverenej osoby), ale podala iba oznámenie proti občianskemu spolunažívaniu. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že odporca sa v čase vydania posudzovaného rozhodnutia nedopúšťa fyzického násillia na osobu navrhovateľky, preto nevzhliadol dôvod na nariadenie zákazu vstupu odporcu do predmetných nehnuteľností (rodinného domu, garáže a na pozemok). Mal za to, že prejavy správania odporcu k navrhovateľke nedosahujú takú intenzitu, ktorá by vyžadovala nariadenie neodkladného opatrenia v podobe obmedzenia užívacieho práva odporcu k rodinnému domu a samostatne stojacej garáži, ku ktorým nehnuteľnostiam má spoluvlastnícke právo.

9. S prihliadnutím na opakované oznámenia navrhovateľky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré v ostatnom období podala na Obvodnom oddelení Policajného zboru a na základe ktorých osvedčila skutočnosť, že odporca vulgárne a agresívne verbálne útočí na navrhovateľku, ba dokonca za prítomnosti ich maloletej dcéry a s ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľka práve pre správanie odporcu navštevuje psychiatra, za účelom riešenia ich konfliktných situácií, ako aj berúc do úvahy náznaky správania odporcu vzbudzujúce obavu z ohrozenia telesnej integrity navrhovateľky (pľuvanie do jej tváre, zdevastovanie jej fotoportrétu prepichnutím jej očí, úst a čela, hodenie mobilného telefónu do osoby navrhovateľky dňa 29.01.2021) a tiež so zreteľom na práve prebiehajúce konanie o rozvod manželstva účastníkov, ktoré môže podnecovať odporcu k novým a ďalším stupňujúcim sa afektom voči navrhovateľke a tým priamo ohroziť jej najmä telesnú, ale i psychickú integritu, považoval za náležité opodstatnené nariadiť odporcovi menej závažný zásah do jeho osobných slobôd, ako je zákaz vstupu do domu. Z uvedených dôvodov preto postupom podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP uložil odporcovi povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 3 (tri) metre s výnimkou súdnych a iných konaní. Vo zvyšnej časti preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako vecne nedôvodný zamietol.

10. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP za uplatnenia princípu procesného úspechu strán a vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľky v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

11. Proti tomuto uzneseniu v časti zamietajúceho výroku a výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhovateľka odvolanie a žiadal o napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a jej návrhu vyhovieť a vo výroku o trovách konania priznať jej trovy konania v rozsahu 100%, majúc za to, že sú naplnené odvolacie dôvody v zmysle ust. § § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že sa odporca v čase vydania tohto rozhodnutia nedopúšťa fyzického násillia na osobu navrhovateľky, preto nevzhliadol dôvod na nariadenie zákazu vstupu odporcu do predmetných nehnuteľností (rodinný dom, garáž a na pozemok). Takýto názor považovala za nesprávny, nakoľko pri posudzovaní predmetných skutočností sa nemožno sústrediť výlučne na fyzickú formu násillia, nakoľko násillie nemusí byť len fyzické (telesné), ale môže spočívať aj vo forme psychického, či emocionálneho týrania (vyhrážanie, deprimovanie, ponižovanie), pričom násillný je akýkoľvek akt alebo zanedbanie, ktoré ovplyvňuje život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu osoby, alebo ktorý závažne poškodzuje rozvoj osobnosti. Konštatovala, že psychická forma násillia nezanecháva viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia a psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Práve vulgárne urážky a nadávky, izolácia, kontrola, ponižovanie,

prenasledovanie, žiarlivosť, vyhrážanie sa a odopieranie prístupu k osobným veciam, ktoré sú na dennom poriadku v spoločnej domácnosti navrhovateľky a odporcu, patria jednoznačne podľa jej názoru medzi formy psychického násillia. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/208/2017 a mala za to, že už len zo samotného možného kontaktu navrhovateľky s odporcom v rodinnom dome, v ktorom býva spoločne s maloletou, je v jej záujme aj jej rodiny, vrátane maloletej dcéry, ktorá žije s matkou v spoločnom dome, aby nebola vystavovaná stresovým situáciám, ku ktorým by dochádzalo pri bezprostrednom kontakte s odporcom, ktoré môžu negatívne vplyvať na jej fyzický a psychický rozvoj a na jej zdravie. Zdôraznila, že právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky a jej maloletého dieťaťa, ktoré je odporcom ohrozované, má absolútnu povahu a je silnejšie ako jeho spoluvlastnícke právo k nehnuteľnosti, preto jeho užívacie právo k nehnuteľnosti, ktoré vyplýva z jeho bezpodielového spoluvlastníctva je v záujme ochrany života a zdravia obeť jeho násilníckeho konania obmedzené, pričom jeho spoluvlastnícke právo zostáva zachované, obmedzuje sa len jedna jeho zložka - užívacie právo (ius utendi), a to na určitý čas. Namietala aj záver súdu prvej inštancie o neosvedčení naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia, ktorý považuje za nesprávny. Podľa navrhovateľky samotné priestupkové konania vedené proti odporcovi sú pre konanie o neodkladnom opatrení dostačujúcim dôkazom, a teda aj osvedčením naliehavosti vzniknutej situácie. Mala za to, že v predmetnej veci bolo osvedčené, že odporca sa voči nej a maloletej dcére dopustil najmä psychického a sociálneho násillia v ich spoločnom obydli, a že z jeho strany dlhodobo dochádza k týmto formám násillia, preto je v záujme jej ochrany dočasne upraviť pomery účastníkov neodkladným opatrením. Je toho názoru, že odporcovi nariadeným neodkladným opatrenia nevznikne neprimeraná ujma, ani nevznikne nenapraviteľný stav, keďže zostáva naďalej spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Poukázala na význam inštitútu neodkladného opatrenia v súvislosti s § 328 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP, ktorého účelom je ochrana obetí pred agresorom. Uviedla, že uvedená právna úprava bola do právneho poriadku Slovenskej republiky zakomponovaná práve z dôvodu, aby osoby, na ktorých je páchané násillie, nemuseli utekať z domu, nakoľko ochrana fyzickej a duševnej integrity je silnejšia ako vlastnícke, či užívacie právo. Mala za to, že zamietnutím jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd poskytol výhody odporcovi, ako osobe dopúšťajúcej sa trestnej činnosti, a nie jej a maloletej, ako osobám slabším a bezbrannejším, na ktorých je páchané najmä psychické násillie. Uviedla, že ani v situácii, keď odporca podal návrh na rozvod manželstva, nevidí dôvod na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže tak rozvodové konanie, ako aj rozhodnutie súdu o rozvode manželstva nie je inštitútom zabraňujúcim pokračovať mu v násillí, v podobe najmä psychických útokov. Konštatovala, že konanie odporcu už trvá takmer rok a neustále pokračuje, pričom odporca každý deň vytvára v domácnosti napäté a stresové situácie a taktiež navrhovateľke miznú ďalšie veci. Mala za to, že odporca zneužíva jeho spoluvlastnícke právo a namiesto toho, aby sa staral a zveľaďoval spoločnú nehnuteľnosť, ktorú vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve s ňou, a v ktorej žije a vyrastá ich maloletá dcéra, túto demoluje a spôsobuje rôzne materiálne škody. Jeho pomstychtivé a úmyselné konanie má podľa tvrdenia navrhovateľky za následok zvyšovanie výdavkov ňou uhrádzaných a tiež devastovanie spoločnej nehnuteľnosti. Konštatovala, že v rodinnom dome, v ktorom spoločne žijú s odporcom je nízkonákladové a ekologické bývanie aj na základe toho, že voda zo studne je prepojená cez čerpadlo do domu. Práčka a toalety čerpajú vodu zo studne, rovnako aj vonkajší závlahový systém na trávnik a na záhradnú úžitkovú časť. Tvrдила, že odporca úmyselne vytiahol čerpadlo, ktoré zamkol v garáži, zdemontoval a znefunkčnil závlahové systémy v úžitkovej a okrasnej časti záhrady, uzamkol šachtu, preto nefunguje vonkajší závlahový systém, a tým sa voda prepla zo studňovej vody na mestskú vodu, čím sa zvýšili výdavky na vodu asi 10-násobne, pričom tieto výdavky za vodné uhrádza výlučne navrhovateľka. Ďalej tvrdila, že jej z domácnosti zmizli osobné doklady a to cestovný pas a občiansky preukaz a dňa 14.05.2021 oznámila „stratu“ týchto dokladov na OR PZ v Senci, odbore poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ v Bernolákove. Navrhovateľka je názoru, že ďalšie spolužitie s odporcom je neznesiteľné z dôvodu psychického, sociálneho a fyzického násillia z jeho strany. Podľa navrhovateľky právo na ochranu jej života a zdravia, ktoré je odporcom ohrozované má absolútnu povahu, pričom je silnejšie ako vlastnícke právo odporcu, resp. právo na obydlie. Mala za to, že v predmetnom konaní sú osvedčené skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a je tu dôvodné podozrenie, že odporca bude opätovne v spoločnej nehnuteľnosti konfliktný a agresívny, a že verbálne, prípadne fyzické útoky sa budú z jeho strany opakovať. Konštatovala, že samotný odporca svojím správaním spôsobil stav, ktorý dovoľuje navrhovateľke využiť ochrana, ktorú zákon dovoľuje a upravuje, t. j. uložiť strane, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia. V tomto prípade je podľa nej osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením.

12. Odporca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu navrhovateľky konštatoval, že pri nariadovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené, dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi. Dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľa. Súčasne je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násillia. Pôjde predovšetkým o lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka incidentu) a pod. Tento inštitút nadväzuje aj na oprávnenie policajta vykázat osobu zo spoločného obydllia a zakázat vstup doň v zmysle § 27a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. O eventuálnom vykázaní vyhotoví policajt písomné potvrdenie a odovzdá ho vykázanej a ohrozenej osobe. Vykázaná osoba zároveň oznámi policajtovi adresu a prípadne telefónne číslo, na ktorom bude zastihnuteľná počas trvania účinkov vykázania, až do vydania rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení. Tvrdil, že navrhovateľka od začiatku uvádza skreslené a neúplné informácie a jej tvrdenia, v ktorých sa vykreslila ako starostlivá matka a manželka, ktorá je utláčaná zo strany odporcu sú absolútne odlišné od reality. Uviedol, že potom ako nastali spory medzi manželmi ohľadom ich manželstva, ho doslova šikanuje neodôvodnenými podaniami na priestupkové konania a z doterajšieho množstva podaných oznámení, iba v jednom prípade dostal napomenutie za ostrejší slovník voči navrhovateľke a ostatné boli všetky odmietnuté ako nedôvodné. Uviedol, že sám bol nútený podať trestné oznámenie na navrhovateľku, pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania. Konštatoval, že práve on je v spoločnom rodinnom dome obmedzovaný, musí sa zatvárať v izbe, aby nemusel byť terčom útokov navrhovateľky, preto sa hneď po príchode navrhovateľky, zamyká v izbe, aby s ňou nemusel tráviť žiadny čas. Mal za to, že v prípade, ak by cítila ohrozenie až v takej intenzite ako to ona popisuje, je logické, že by požiadala Políciu SR, aby ho vyviedli zo spoločného obydllia a zakázali mu doň vstup, alebo by sama odišla k svojim rodičom. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka ani jednu z týchto vecí neurobila, namiesto toho opakovane podávala neodôvodnené oznámenia voči spoločenskému spolunažívaniu. Mal za to, že je rozporné aj správanie navrhovateľky, nakoľko ak by mala skutočne strach o život a zdravie seba a spoločnej dcéry, zrejme by v konaní sp. zn: 38P/3/2021, vedenom Okresným súdom Bratislava III neuzavrela s odporcom rodičovskú dohodu, ktorou sa maloletá spoločná dcéra J. zverila do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V prípade, ak by skutočne mala obavy o svoj život a zdravie, ako aj o život a zdravie ich spoločnej dcéry, žiadala by zverenie maloletej do osobnej starostlivosti. Konštatoval, že v súčasnosti sa minimálne zdržuje v spoločnom rodinnom dome, len v čase, kedy má v zmysle rozhodnutia súdu nárok na stretávanie sa s maloletou. K údajnej trestnej činnosti, resp. psychického násillia, ktorého sa mal dopúšťať uviedol, že sa absolútne nezakladá na pravde a je to práve on, kto je psychicky terorizovaný zo strany navrhovateľky neustálymi urážkami, schválnosťami a podaniami na priestupkové konania. Tvrdenia navrhovateľky, že mal údajne úmysel vytiahnuť čerpadlo ňou „zakúpené“ a zamknúť ho v garáži, mal údajne zdemolovať a znefunkčniť závlahový systém, mal údajne zamknúť šachtu a zmiznutie osobných dokladov navrhovateľky popiera. Navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 391 a nasl. CSP neodkladné opatrenie zrušil.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné.

14. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. e), f), h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

15. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností

potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

16. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd na základe predložených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násillnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násillnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násillnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadáním náhradného bývania.

17. V tejto súvislosti možno uviesť, že hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku; násillím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci; násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie ani nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. V súvislosti s domácim násillím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetrovania trestnej činnosti násillníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, ku ktorému spravidla dochádza v domácom prostredí obeť. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktoré má obeť násillia ochrániť v záujme zachovania jej práva nebyť vystavovaný domácejmu násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe, ktoré je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy, zaručujú právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, v ktorom je inkorporované aj právo na pokojný rodinný život.

18. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú.v. EÚ L 181/4, 29.6.2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

19. V preskúmvanej veci odvolací súd, súhlasne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky, ako možnej obeť domáceho násillia, nebola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany odporcu dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie, či ku psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, ponižujúceho urážania, osočovania a vulgárneho nadávania navrhovateľke, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné a fyzické zdravie, alebo vyvolať obavu o

jej život. Pretože musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad, nepostačuje len tvrdenie o páchaní násilia bez bližšieho zdôvodnenia. Navrhovateľka v posudzovanej veci neosvedčila dôvodné podozrenie z násilia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia mal za osvedčené, že odporca napáda navrhovateľku verbálne - nadávkami, urážkami a vyhrážkami, prípadne svoj hnev prejavuje pľuvaním na navrhovateľku, avšak doposiaľ na ňu fyzicky nezaútočil, pričom pri jednom incidente došlo k odsoteniu navrhovateľky po vzájomnej roztržke bez zámeru odporcu takýmto spôsobom priamo navrhovateľke fyzicky ublížiť. Sama navrhovateľka v oznámení zo dňa 01.04.2021, v ktorom opisuje okolnosti, za ktorých došlo k jej odsoteniu uviedla, že odporca nikdy predtým ani pri tomto incidente na navrhovateľku neútočil. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných konfliktov účastníkov, vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky ako aj z jej odvolania vyplýva, že ide skôr o manželské nezhody a nedorozumenia, ktoré síce končia hádkami avšak bez fyzického násilia zo strany odporcu na navrhovateľku. Svedčia o tom navrhovateľkou podané oznámenia na polícii, ako aj záznam z polície zo dňa 01.04.2021, kde z opisu okolností ako k incidentu došlo vyplýva, že odporca na navrhovateľku fyzicky nezaútočil a bola to práve navrhovateľka, ktorá mu dala facku, následne ju odporca odsotil a to tak, že spadla aj s maloletou dcérou na zem. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že navrhovateľka neosvedčila tvrdenie o nevhodnom správaní sa odporcu, a už nie o násilnom správaní sa voči nej. Z obsahu navrhovateľkou do spisu založených listinných dôkazov a z jej tvrdení v návrhu nemožno vyvodit', že by správanie odporcu voči nej nadobúdalo intenzitu fyzického a psychického násilia, ktoré by odôvodňovalo nariadenie navrhovateľkou navrhovaného neodkladného opatrenia. Nevyplyva to ani z ňou doložených potvrdení Ministerstva vnútra SR, Okresného riaditeľstva PZ v Senci OO PZ Bernolákovo o tom, že podávala na odporcu oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch a zo záznamov o podaní oznámení, na základe ktorých nemožno považovať za osvedčené také nebezpečné správanie odporcu, ktoré by predstavovalo bezprostredné, reálne ohrozenie duševného a fyzického zdravia navrhovateľky a jej osobnostnej integrity, alebo obavy z možného takéhoto správania sa odporcu. Len samotné narušenie vzájomných vzťahov medzi účastníkmi nemôže zakladať dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Jeho nariadenie nemôže obstáť ani z dôvodu „opatrnosti“ do preukázania či vyvrátenia podozrenia z tvrdeného násilia. Výnimočnosť zásahu musí byť podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami každého jednotlivého prípadu, keďže ide o zásadné obmedzenie základných práv zo strany orgánov verejnej moci a citeľný zásah do inak neodňateľného práva každej osoby na jej súkromný život v zmysle čl. 16 ods.1 a čl. 19 ods.2 Ústavy SR, ako aj práva na nedotknuteľnosť jej obydľia v zmysle čl. 21 Ústavy SR. Za daného stavu by vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti - rodinného domu a samostatne stojacej garáže, ku ktorým má spoluvlastnícke právo, predstavovalo neprímeraný zásah do výkonu jeho spoluvlastníckych práv. Napokon aj z hľadiska aplikácie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, by bol zásah do práva odporcu na rešpektovanie jeho obydľia zo strany štátnych orgánov odôvodnený jedine legitímnym záujmom na zabezpečení reálnej a efektívnej ochrany telesného a duševného zdravia navrhovateľky pred hrubým, agresívnym a ponižujúcim správaním odporcu. Potreba uprednostnenia záujmu navrhovateľky na úkor práv odporcu však v danej veci nebola hodnoverne osvedčená. Záverom odvolací súd považuje za potrebné poukázať na vyjadrenie odporcu v tom, že ak by mala navrhovateľka skutočne strach o život a zdravie seba a spoločnej dcéry, zrejme by v konaní sp. zn: 38P/3/2021, vedenom Okresným súdom Bratislava III neuzavrela s odporcom rodičovskú dohodu, ktorou bol ich maloletá dcéra zverená do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

20. Odvolací súd tak nepovažoval na základe tvrdení navrhovateľky obsiahnutých v návrhu, ňou predložených listinných dôkazov, za dostatočne osvedčenú, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, nevyhnutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď na ich základe nebolo možné vyvodit' dôvodnosť podozrenia odporcu z násilia voči navrhovateľke a ani také jeho nebezpečné konanie, ktorým by mohla byť bezprostredne ohrozená telesná a duševná integrita navrhovateľky, tak, ako po predpokladá ust. podľa § 325 ods. 2 písm. e), f) CSP.

21. Po vecnom a právnom posúdení veci tak dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka dostatočne v danom štádiu konania neosvedčila základné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia v zamietajúcej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu v celom rozsahu stotožňuje.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako aj v závislom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a odporcovi, úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany

podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).